

жати: или че говоря умно, или че говоря глупаво, — едно отъ двѣтъ. И едното е вѣрно, и другото е вѣрно. Нѣкой пжтъ говоря много умни работи, а нѣкой пжтъ говоря много глупави работи. И, при нѣкои условия, азъ съмъ много глупавъ човѣкъ, като мене глупавъ човѣкъ нѣма, но, при други условия, азъ съмъ толкова уменъ, че като мене уменъ нѣма. Ее, какъ ще примирите тия двѣ твърдения? Примирявайте ги, както искате. И азъ бихъ желалъ и вие да бждете тъй, нѣкой пжтъ — много глупави, а нѣкой пжтъ — мноото умни. Когато искашъ да се скарашъ съ нѣкой човѣкъ, нѣма да знаешъ какъ да се скарашъ, бжди глупавъ тогава, а пъкъ, ако искашъ да правишъ добро, бжди много уменъ човѣкъ. И сега такива хора много ги има. Сега, Петъръ се намѣрилъ въ туй некрасиво положение: направилъ се е глупавъ. Той ще ме извини. Този св. Петъръ сега не е такъвъ, той ще ме извини, понеже вземамъ неговото минало; но този, сегашниятъ, Петъръ и онзи Петъръ никакъ не си приличатъ — толкозъ много се различаватъ и двамата! Следователно, когато ние разглеждаме нѣщата, трѣбва да ги разглеждаме съ отворени очи, за да става постоянно разширение вътрѣ въ насъ. И всѣка моя бесѣда, ако не ви помогне да имате една малка придобивка — да ви придаде да израстнете ^{1/100} мил. частъ отъ м. м. на день, нѣма си смисълъ. Всѣкога и въ всичко човѣкъ трѣбва да има една придобивка. По сжщия законъ е придобито и нашето тѣло, което сега имаме. Кога се явили синитѣ очи въ свѣта! Знаете ли, кога се явили дългитѣ носове, кжситѣ, месеститѣ, тънкитѣ бърни, малкитѣ уши, малкитѣ бради, широкитѣ бради? Знаете ли? То е цѣла една култура въ миналото; тя прѣди хиляди и хиляди години е служила, и сегашнитѣ ни очи показватъ, прѣзъ каква култура сме минали. Не мислете, че нашитѣ очи сж много съвършени — колко ще се измѣнятъ още! Вие казвате: „Колко сж красиви очичкитѣ му!“ Но сегашнитѣ очи, тъй както сж,